

День проминуший один я прожив і зростав між своїми,
Як же багато із них спить і відходить удаль!
Але, послулі, чуваєте в серці моїм ви, і в рідній
Вам спочиває душі образ тікаючий ваш.
І ще живіше ви там живете, де божественна радість
Духу старіючих всіх, мертвих усіх молодить.